

spejdernes magasin

STOR REPORTAGE FRA
KORPSLEJREN
EN NY REDAKTION ER
GÅET I ARBEJDE
NYE OG SPÆNDENDE
SPECIALRUBRIKKER

NR. 6 . SEPT.-OKT. 1969 . 53. ÅRGANG

redaktøren har ordet

En ny redaktion er gået i arbejde, og endnu et nummer af MAGASINET har set dagens lys. Tak til de mange, der har ulejliget sig med at skrive til os.

DENNE GANG: 28 SIDER

I anledning af KORPSLEJREN bringer MAGASINET 8 sider spændende og interessant specialstof, som du finder i midten af bladet.

I dette nummer møder du følgende nye rubrikker:

VORES BEDSTE SOMMERLEJR

– en spændende beretning om Sct. Bernhard og Knud Lavard troppes sommerlejr. Sejren over Glittertind, en vandrelejr i Jotumheimen, Norge i 1968.

MÅNEDENS BEDSTE PATRULJETUR

er en rubrik reserveret de LEVENDE PATRULJER. De 3 bedste ture pr. nummer præmieres. Er din patrulje iblandt de LEVENDE PATRULJER? Det ser vi i næste nummer . . . !

FRA DE GAMLE ÅRGANGE

Redaktionen har fordybet sig i de gamle MAGASINER og fortæller denne gang om bladets vanskelige start i 1916.

DEN PRAKTISKE SIDE

Måske har du en særlig god idé, som du mener fortjener at blive viderebragt til korpsets øvrige spejdere. Send den til MAGASINET.

SPEJDERAVISER

Hvor mange patrulje-, trops- og divisionsblade findes der i korpset? Blev din trop nævnt . . . ? Hvem kommer med næste gang . . . ?

DEPOT-NYT

Under denne overskrift håber vi i fremtiden at kunne bringe nyheder eller orientere om gamle kendinge fra depotet, som vi mener kan være af særlig værdi i specielle situationer. Har du særlige ønsker i den retning . . . ?

JUNG- ELLER SKOVMAND

I efterårsferien har du muligheden for at komme på PRIMI. Benyt dig af den ...! Din TL har PLAN-69 med tilmeldelsesblanketten og alle øvrige oplysninger.

Redaktionen håber i den kommende tid at modtage et væld af breve fra bladets læsere med nyt fra troppen, eller patruljen, kritik eller ros, forslag, ideer, fotografier og tegninger.

Og husk for den gamle redaktors skyld, redaktionen har fået ny adresse.

På genhør.

Med spejderhilsen

Kender du »MAGASINET« medarbejdere?

JØRGEN HERHOLDT

blandt spejdere bedre kendt under navnet »Mini«, er indtrådt som medarbejder ved spejderstoffet i MAGASINET.

»Mini« startede sin spejdertid i 1957, og har siden bl.a. præsteret følgende: 1967 TF i Alugod trop, 1968 Gilwell, 1968 TA i Irokeserstammen og nu TA i 5. Odense. Det vidner om en stor aktivitet, hvilket du snart vil erfare her i Magasinet. Det er »Mini«, der bl.a. står for »Spejdertidende«, Aktuelle Meninger og Månedens bedste patruljetur.

KAREN HJORTH

redigerer fortsat JUNGLE-NYT, som vi nu har udvidet til 3 sider. Husk, at din flok får sendt nyt til Karen.

JØRN HEIKEL VINSTER

der har redigeret JUNG- OG SKOVMANDS stoffet, har ligeledes lovet at fortsætte.

TORBEN SKOV og OLE JØRGENSEN er henholdsvis Magasinet's tegner og fotograf. Gør dem opgaven let. Vær aktiv. Send dine egne tegninger og fotos.

Skriv til
SPEJDERNES MAGASIN
Volden 24 - 4200 Slagelse

spejderhjælpen -

hvorfor og hvordan?

Forsiden:
Ny-Hedeby
Foto: Alan Asthon

SPEJDERNES MAGASIN

Udgivet af Det Danske Spejderkorps

Ansvarshavende redaktør:

Knud Vagn Larsen
Volden 24, 4200 Slagelse
Tlf. (03) 52 63 64

Medarbejdere:

Karen Hjorth, Jørn Heikel Vinther,
Jørgen Herholdt, Torben Skov og
Ole Jørgensen

Ekspedition af korpsets blade:

Korpskontoret
Frydendalsvej 32, 1809 København V
Tlf. (01) 31 36 65

INDHOLD	side
Redaktøren har ordet	102
Spejderhjælpen	103
Jung- og skovmænd	104
Vores bedste sommerlejr »Søjren over Glittertind«	106
10 på toppen	108
Søspejdere	109
Spejdertidende	110
Månedens bedste patruljetur	112
Spejderavisen	113
Søren Spejder	113
Aktuelle meninger	114
Den praktiske side	116
Fra de gamle årgange	116
Depotnyt	116
Junglenyt	117
Kanohikea	120
Primi i efterårsferien	120

Trykt i Clemensstrykkeriet, Århus

Skal vi nu til det igen? – Hvorfor skal vi pludselig have penge for at være hjælpsomme en uge om året? – Hvem får pengene? – Hvor mange penge drejer det sig om? – Er der penge nok til, at det virkelig betyder noget? – Er det ikke en slags organiseret tiggeri, vi driver? – Spilder vi ikke en masse tid, der kunne have været brugt til spejderarbejdet, på det?

Disse og mange andre spørgsmål er hørt og vil blive hørt i forbindelse med vor årlige »Spejderhjælp«-uge i de fire spejderkorps. Her vil du finde svar på nogle af dem, så du i år måske ved lidt mere om, hvorfor vi ofrer tid og arbejde på denne indsats.

Vi kender allesammen vittighedstegnernes billede af den lille spejder, der er så hjælpsom, at den gamle dame bliver lodset velbeholden over på den anden side af den stærkt befærdede gade, selv om hun slet ikke havde noget at komme derover efter. Det er en vittighed, men det er et godt bevis på, at næsten alle mennesker forbinder hjælpsomhed med spejdere, og det skal vi da bare være glade for og prøve på at leve op til.

Når vi en enkelt uge om året gerne vil have penge for i hvert fald en del af vor hjælpsomhed, hænger det sammen med, at vi på det tidspunkt ønsker at gøre en

samlet indsats for at hjælpe, ikke dem, som vi arbejder for, men børn hjemme og ude, der har brug for det, som penge kan købe. Alligevel er det hele jo ikke den rene forretning i den uge. Vor almindelige hjælpsomhed må vi ikke glemme, og vi tager da heller ikke fast timeløn for vort »arbejde«, men beder folk give os, hvad de finder tjenesten værd.

Det oprindelige slogan for »Spejderhjælpen« var »raske børn hjælper syge børn«. Hjælpen går ikke

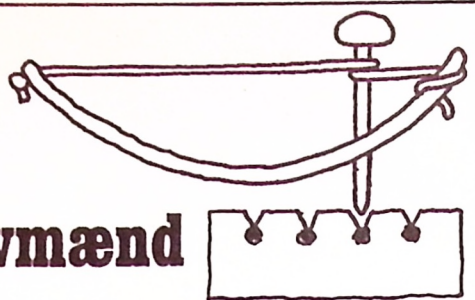

længere udelukkende til syge børn. Men et af de projekter, der har fået flest penge, og som vi stadig støtter, er spedalskshjælpen i Indien. Hvis I ikke har hørt om det andre steder, kender I fra bibelhistorien noget til denne frygtelige sygdom, der lemlæster de angrebne og samtidig er så frygtet, at de nærmest bliver udstødt af samfundet. I Indien hærger denne sygdom stadig slemt, men i vore dage har man medicin, der for en ringe pris kan helbrede de syge, hvis man begynder i tide og fortsætter længe nok.

Siden har vi støttet mange andre projekter, foruden sygdomsbekæmpelse oprettelse af vuggestuer, børnehaver, børnehjem, plejehjem og skoler for forældreløse og fattige børn i flere U-lande. En del af pengene er også gået til formål, der har med børn at gøre indenfor vort eget lands grænser, ikke mindst i den del af landet, der har specielle problemer at slås med og stort behov for hjælp, nemlig Grønland.

Selvom det måske kun er nogle få kroner, du tjener ind på dit arbejdskort, skal du ikke tro, at det er uden betydning. Husk på, at vi er fire store spejderkorps her i landet, der alle arbejder sammen

FORTSÆTTES SIDE 116

Spidstegning af dyr

De af jer, der har været med til PL-kursus på Kulsø i efterårsferien, husker sikkert det sidste måltid, som I fik serveret efter søhiken: rådyr på spid.

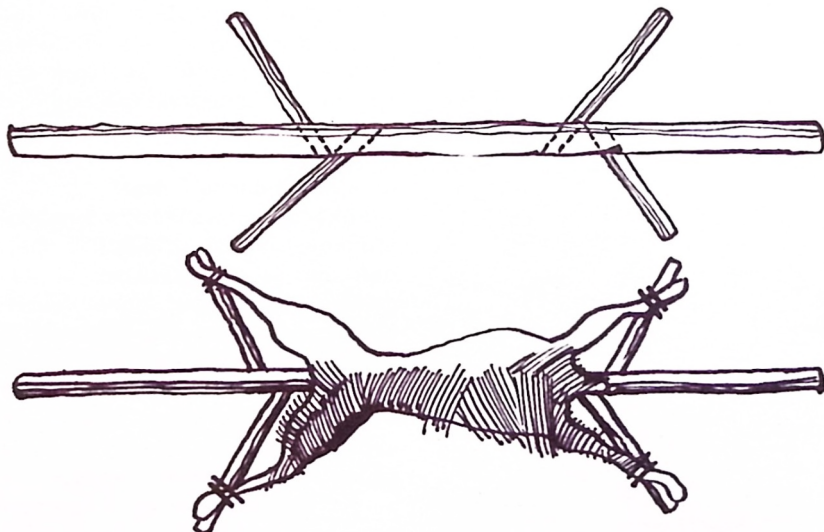
I tidens løb har jeg smagt og været med til at tilberede okse, kalv, får, svin, rådyr, sitkahjort og dertil de mere almindelige som høne, kanin og fisk, og jeg går rundt med en stille drøm om at prøve en elefant, men jeg har hidtil ikke været heldig at falde over en nyskudt sådan, og drømmer altså stadig.

Ud fra min formodede store erfaring har redaktøren bedt mig skrive denne artikel om stegning af dyr på spid, og selv om der har været længe mellem de gange jeg har prøvet det – det er jo ikke hver søndag, man har gæster til en hel okse – så synes jeg ideen egner sig abeskonst til en festbanket, en sommerlejr eller en anden form for sammenkomst, hvor der er deltage-re nok til at fortære et helt dyr. Vi var 35 mand om et rådyr, men der var nu også mange kartofler ved siden af, og ellers må man afgøre det efter temperament og appetit.

Der kræves 3 ting for at stege på spid: erfaring, et stativ og et bål. Erfaringen, ja den har man faktisk, når man har stegt det første dyr, men man bliver selvfølgelig klogere for hver gang man prøver, og man skal nu bare hoppe ud i det med samlede ben første gang, for det går betydelig lettere, end man tror på forhånd og kan man mærke på en kotelet om den er gennemstegt, så kan man også mærke det på dyret.

Stativet kan selvfølgelig laves af en smed med alle mulige dikkedarer, men jeg foretrækker nu at lave det på stedet, for så er jeg fri for at slæbe det frem og tilbage. På Kulsø sværger vi til rønnebærtræ-

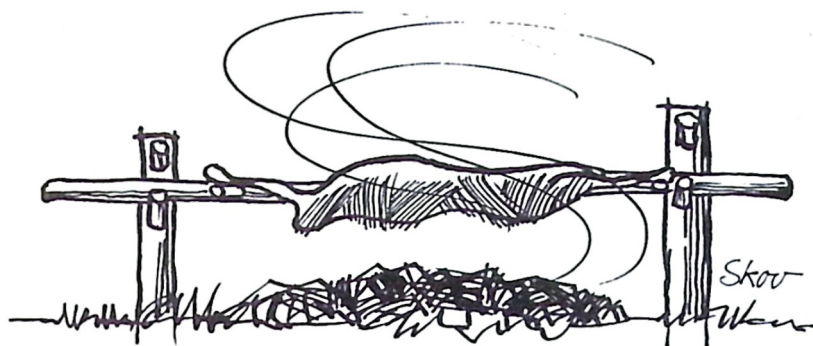
sættes nogle knager, så spiddet kan hæves op og ned. Disse sættes også på skrå, så man kan dreje spiddet uden at det triller af knagerne. Sagde jeg, at stativet skal laves af frisk træ, for så går der

er, ikke fordi det er særligt velegnet, men vi har så mange af dem deroppe. Man skal bruge en lang, lige og ikke al for tyk stamme, der er stiv nok til at bære dyret. På Kulsø-måner borer vi 4 huller skråt ind – 2 i hver ende og heri sættes nogle stærke grene til at fastholde dyrets ben (afstand og bredde afhænger af dyrets størrelse), men husk først at stikke stammen igennem dyrets brystkasse, så har man mere hold på dyret. Nu bindes dyret fast med ståltråd (ikke galvaniseret) med et ben til hver gren og endvidere surres det fast til stammen ved halsen og hoften. Nu mangler vi blot to pæle i jorden, en i hver ende af bålet og heri

ikke så let ild i træet under stegningen.

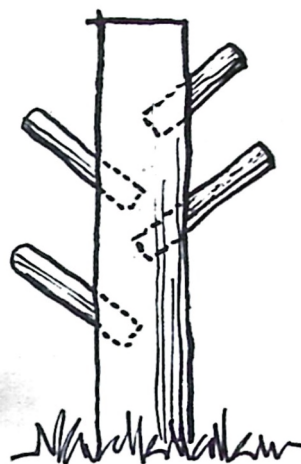
Bålet skal man ofre en hel del omhu på. Det skal være ca. 1 meter længere end dyret og ca. dobbelt så bredt som kroppen. Ved større dyr kan det anbefales at grave en grube med skrå sider, så man opnår en refleksvirkning af varmen. Brændet skal helst være bøgetræ, men jeg har da flere gange brugt grantræ. Det gælder blot om at få et godt glødebål og det vil igen sige, at man skal starte et par timer før stegningen begynder. Nyt brænde kan antændes i kanten af bålet under stegningen, men flammer under stegen er bandlyst! Der skal bruges meget brænde.

Dyret indgnides i salt, vildt spækkes med røget flæsk og under stegningen kan man dryppe stegen med olie, smeltet margarine eller vand. Rigtige eksperter opsamler den saft, der drypper fra stegen og hælder det over stegen igen, men det har jeg nu aldrig kunnet finde ud af at løse teknisk – opsamlingen altså.

Og hvor længe skal dyret så steges? Ja, det afhænger af størrelsen af dyret og af bålet's varme og af højden fra bålet til dyret. Her spiller erfaringen ind, som jo altså ingen af os rigtig har. Varmen skal

være så kraftig ved stegen, at man kun lige kan holde hånden der et par sekunder, men siderne må selvfølgelig ikke forkulles. Spiddet drejes jævnlige, hæves og sænkes efter hvad side af dyret, der vender nedad, og man skal hele tiden have et øje til bålet, så gløderne er jævnt fordelt og giver god varme. Sidste år brugte jeg 4 timer til stegning af en sitkahjort, og så kunne den godt have tålt en time mere, men man kan godt fortsætte stegningen, når man har skåret det yderste kød af, og opdager, at det inderste ikke er helt gennemstegt.

Fedt kød, som svin, er lettest at få gennemstegt, men det kender I jo fra koteletter. Lyder det ikke frygtelig besværlig at stege dyr på spid? Det er heller ikke let, men det er sjovt og når man bagefter sætter tænderne i det saftige, vel-smagende kød, så synes man, at det er al besværet værd, og jeg har nu heller aldrig brudt mig om dåsemad.

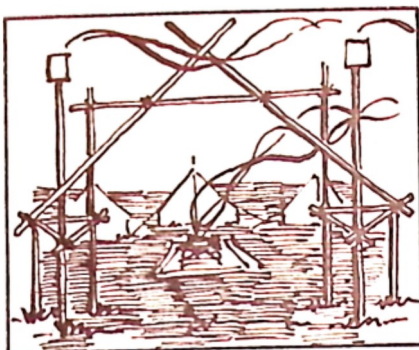
Store Ole

Hvorfor vente til påske!
Ta' på PRIMI
i efterårsferien
på HYLKEDAM

LÆS OGSÅ BAGSIDEN

vores bedste sommerlejr

Sejren over Glittertind...

I sommeren 1968 gennemførte Knud Lavard og Skt. Bernhard trop en ekspedition til den østligste del af Jotunheimen 61° 40' nordlig bredde, 8° 40' østlig længde. I ekspeditionen deltog ialt 32 mand, heraf 24 spejdere, 6 rangers og 2 ledere. Samlet talte troppene på dette tidspunkt 45 mand med henholdsvis 35 og 10 mand. Ialt var der således tale om en deltagelsesprocent på ca. 75.

Efter en indledende fjeldvandring over 4 døgnetablerede vi basislejr i Veodalen, ca. 1,5 km sydvest for den norske turistforenings hytte Glitterheim. Denne er beliggende ved foden af Glittertind, der var vor ekspeditions endelige mål.

Glittertind, der med den på toppen værende gletscher måler 2470 m, er lige præcis 2 m højere end Galdhøpiggen, der traditionelt regnes for nordeuropas højeste. Fra sydsiden frembyder Glittertind ingen særlige bestigningsmæssige vanskeligheder. På samme måde som med Mt. Blanc og Mt. Everest er opstigningen ret jævn, uden klatretekniske problemer. Da der imidlertid fra bunden af Veodalen til toppen af Glittertind er tale om en højdeforskel på ca. 1100 meter, er opstigningen ret så sejg.

Naturligvis kunne vi ikke uden videre give os i kast hermed. For at opnå den fornødne træning og erfaring lagde vi ud med en tur til toppen af Styggehø. I de efterfølgende dage besteg vi henholdsvis Naugartstind (2257 m.o.h.) og Ryggehø (2143 m.o.h.). Endelig gennemførtes en gletschervandring over Veobræen under iagttagelse af

Man bemærker sig, at udrustningen var i orden. Bergans letvægtsmeis i nylon og en vaskeægte ispickel.

alle tænkelige forholdsregler med sammenbinding af spejderne i reb-lag.

Så oprandt endelig dagen.

Fra Glitterheim påbegyndtes opturen langs den østlige grat. Op til ca. 2100 m.o.h. foregik opstigningen i ur, indtil vi nåede op til gletscheren. Da »ur« udmærker sig ved at bestå af små og store klippeblokke mellem hinanden med udpræget tendens til at rulle, var denne del af turen trættende.

Opstigningen de sidste 300 me-

ter til toppen foregik herefter op ad Glitterbræen i dyb finsne, hvor vi sank i for hvert eneste skridt. Da solen blev reflekteret af snefladen, befandt vi os som i en bageovn. Det var meget anstrengende. For at undgå sneblindhed var hver spejder forsynet med et par mørke solbriller.

Tæt op under toppen noterede vi os med interesse nogle uhyggeligt dybe gletscherspalter. I passende afstand undveg vi disse forhindringer.

Fra toppen var der en pragtfuld udsigt over hele Jotunheimen.

Da Glittertind mod nord er så godt som lodret, kunne vi fra toppen kigge ud over kanten små 500 m ned til Grotbræen. Et sort flag markerede stedet, hvor en bjergbestiger ngen tid forinden var styrtet ned.

I det fjerne cirklede en ørn over Veodalen.

På grund af den betydelige afstand var det os umuligt at opnå radiokontakt med vore Walkie-talkies til de to mand, der var efterladt i basislejren.

Efter et kort hvil og en bid chokolade på toppen påbegyndtes nedstigningen.

Efter anbefaling fra hyttéværten på Glitterheim valgte vi under nedturen en rute direkte nedover Glitterbræen.

På vej op ...

Et lille pust ved en af de mange små soer ...

Da bræen er ret stejl, men ufarlig, idet spalterne er dækket med sne, blev det en særdeles fornøjelig nedtur.

Set fra dalen må det have været et kosteligt syn, idet vi tumlede nedover som en flok berusede.

Det viste sig nemlig at være særdeles vanskeligt at praktisere skiløb uden ski. Gang på gang så man spejdere kure på maven 30 til 40 meter nedad i et rivende tempo.

Alle overlevede.

Vel tilbage ved Glitterheim blev sejren fejret med forfriskninger til alle på troppens regning.

Niels

Hvilepause ved Højde 1844. Udsigt over Veobræen. Læg mærke til de store gletcherbrud.

Ovenstående er et udpluk af »Ekspedition TINDESTORM«, et særdeles imponerende værk, udsendt i anledning af Sct. Bernhard og Knud Lavard troppes sommerlejr i Jotunheimen, Norge i 1968. Bogen, der er på 100 sider A 4, er en kombination af elektrostencils og offset. Redaktør og layout: Steen Otterstrøm.

Op redaktøren og hans håndgangne mænd er sluppet godt fra det. Provianteringen, materiellet, førstehjælp, »Den lille Fjeldflora«, og »en hjemmelavet rygsæk« er nogle af de mange emner, som bogens redaktion har beskæftiget sig med. Tak for værket.

Lad det for andre troppes være et eksempel til efterfølgelse. Fortæl om jeres sommerlejr i Spejdernes Magasin og lad andre spejdere få del i jeres oplevelser og erfaringer.

red.

10

på toppen

Et tilbud til dig og
din patrulje!

Patruljer, der gennemfører mindst 7 opgaver fra forskellige grupper i i perioden 15. august 1969-15. august 1970, vil modtage et diplom fra spejderchefen. Det samme gælder de troppe, hvor alle patruljer gennemfører.

Er DIN patrulje blandt
DE LEVENDE PATRULJER!

1.
 - a. Patruljen overnatter i træerne i mindst 1 meters højde.
 - b. Hver spejder fælder (med økse) et træ med diameter mindst 10 cm. Stammen anvendes som del af et pionerarbejde.
 - c. Patruljen finder en patruljelejrplads, som som ikke har været benyttet til dette formål de sidste 3 år. En beskrivelse af lejrpladsen afleveres til troppens lejrpladsfortegnelse til glæde for hele troppen.
 - d. Patruljen overnatter i løvhytte, bivuak, igloo, ...
 - e. Hver spejder tænder på et passende sted bål med 2 tændstikker på højst 2 minutter.

2.
 - a. Patruljen fanger et passende antal fisk og koger eller steger dem.
 - b. Patruljen maler mel og bager brød af dette.
 - c. Patruljen tilbereder en maoristeg.
 - d. Patruljen laver 3 forskellige retter af vildtvoksende planter, frugter eller bær.
 - e. Patruljen fremstiller en bageovn (f.eks. på patruljegrunden) og bager et brød i den.

3.
 - a. Patruljen laver en dekoreret, udskåret trille til lokalet eller legepladsen.
 - b. Patruljen laver et vildtfoderhus.
 - c. Patruljen laver mindst 3 gange et patruljeblad, hvor alle har medvirket.
 - d. Troppen deles i 4 grupper på tværs af patruljerne. Efter alder laver grupperne: En drage pr. spejder, en model af Kontiki-flåden pr. spejder, en kastemaskine for hele gruppen og et pyramide-tårn for hele gruppen.

- e. Patruljen laver lokalet om til en grønlandsk boplads, rasteplassen på Amazonas-ekspeditionen, rumstation, ...

4.
 - a. Patruljen eller troppen arrangerer en spejderudstilling i et udstillingsvidue eller en park, anlæg eller et lignende sted, hvor der kommer mange mennesker.
 - b. Patruljen eller troppen reklamerer for patruljen eller troppen i biler, busser, på plankeværk, ...
 - c. Patruljen eller troppen sørger for omtale af og agitation for patruljen eller troppen i den lokale avis.
 - d. Troppen foretager, f.eks. ved husbesøg, sit spejderantal med 20 pct. De nye spejdere, som ikke må komme fra flokken, føres gennem spejderprøven.
 - e. Troppen afholder en bazar, fest, ..., hvor andre »ikke-spejdere« inviteres med.

5.
 - a. Patruljen får en udlænding til at fortælle om sit land ved f.eks. et troppsmøde.
 - b. Patruljen medvirker til at lave et troppsmøde med en bestemt udsmykning fra et fremmed land, som mødet skal bygges over.
 - c. Patruljen lærer sig mindst to fremmede danse, signalering, hemmelige tegn, ...
 - d. Patruljen sender et brev til en patrulje i et fremmed land med opfordring til den fremmede patrulje om at sende foto eller tegning af sig selv.
 - e. Patruljen optræder som værter eller hjælpere for en udenlandsk patrulje på besøg i Danmark.

6.
 - a. Patruljen udfører et ulønnet arbejde for en handicappet medborger.

- b. Troppen arrangerer en weekend, hvori der deltager en eller flere handicappede drenge.
- c. Patruljen deltager i en naturrensning (skov, strand, ...).
- d. Patruljen deltager i et velgørenhedsarbejde (mærkesalg, UNICEF-kort, ...). Opgaven erstatter ikke Spejderhjælpen.
- e. Troppen opfører en Mester Jakel komedie el. lign. for nogle andre børn.

7.
 - a. Patruljen fremstiller (evt. vedligeholder eller istandsætter) en patruljehytte.
 - b. Hver spejder snitter sine egne spiseredskaber.
 - c. Hver spejder fremstiller sit eget drikkekrus i keramik.
 - d. Patruljen fremstiller et bælte eller patruljesymbol i brikvævning.
 - e. Patruljen fremstiller en brugsgenstand med træsamlinger (gyngestol, feltsgang, badebro, ...).

8.
 - a. Patruljen fremfører en sang, sketch, ..., forfattet af en eller flere af patruljens spejdere.
 - b. Patruljen laver et spot på en båndoptager, hvori alle patruljens spejdere høres.
 - c. Patruljen fremstiller en skulptur af hvad som helst, mindst 1½ meter høj. Den udstilles et sted, hvor alle kan se den.
 - d. Patruljen fremstiller mindst ti spøg-og-skæmt artikler.
 - e. Patruljen laver en koncert med hjemmelavede instrumenter, hvori alle kan deltage.

fortsættes side 113

Svendborgjollen

Godt en snes søspejderledere fra hele landet gav møde ved den prøvesejlads med Svendborgjollen, som man havde indkaldt til torsdag den 15. maj ved »Gry«s station i Københavns nordhavn.

Der blæste en frisk vind med ekstra styrke i de pust, der med visse mellemrum hev i de flag og vimpler, som man på stationen havde hejst ikke blot i anledning af prøvesejladsen, men også på grund af den forestående standerhejsning i troppen samme dag.

Jolledøb i »Gry«

DASØ Erik Jensen præsenterede Svendborgjollen for de fremmødte prøvesejlere og tog derefter 4-5 mand med ad gangen til søs i jollen, der til fulde viste sig at opfylde de forventninger, man havde stillet til den hvad angår hurtighed og stabilitet. Det var meget vanskeligt at få læ lønning i vand, selv i de hårdeste pust. Kun gennem spygatterne kom der lidt våde ind og gjorde de, der ikke havde været så forsynlige at medbringe olietøj, våde i den del af legemet, man normalt sidder på. Både under kryds og under sejlads med slæk i skøderne, skød jollen rask gennem vandet og vil utvivlsomt kunne opfylde det ønske om større fart, som søspejderne har næret gennem mange år, hvor den solide Ålborgjolle sakkede agterud i kapløbet med de lette og nemme båd-

de, som sejlklubjuniorer bevæger sig i.

Alle udtrykte stor tilfredshed med forløbet af prøvesejladserne, ligesom de af »Gry«s folk, der på noget over et døgn tid sejlede fartøjet fra Svendborg til København, kun havde lovord til overs for det af E. Bjørn Jensen konstruerede fortrinlige patruljefartøj. Kun en enkelt ændring eller to kunne man ønske sig, nemlig en stabilisator foran roret til lettelse af den ret hårde rogang og en fodstøtte i det brede cockpit, således at også små folk, der ikke kan nå med fødderne til den modsatte kistebænk, må kunne sidde godt under krængning. Alt i alt et godt fartøj til et godt formål.

Skipper

P.S. »Gry«s Svendborgjolle fik i dåben om eftermiddagen navnet »Den ny«.

Standerhejsning i Neptun Sø sammen med flokken ...

Kastrup Sø's tropshus

KORPSETS UDMÆRKELSESTEGN i bronze

for rask og modig optræden

Ove Eskildsen, Anders Larsen, Lars Poulsen, Erik Drejer-Pedersen og Peter Højland, alle spejdere i Hvidovre Søtrop, har fået tildelt korpsets udmærkelsestegn i bronze for rask og modig optræden.

Ved en kæntringsulykke den 19. maj ud for Hvidovre Havn, hvor to mænd uden redningsveste druknede under sejlads i en lille jolle, reddede søspejderne en 40-årig mand, der trods det kolde vand, havde formået at holde sig oppe ved hjælp af redningsvesten og en tom plasticdunk. Vejret var roligt, da ulykken skete, men vandet var kun syv grader, hvilket meget hurtigt fører til krampe.

Disse spejdere har med en resolut optræden og godt sømandskab vist, at de ikke blot var rede, men BEREDTE.

Så til søs..!

Har I prøvet at invitere en landspejderpatrulje på søpatruljetur?

SPEJDERTIDENDE

SPEJDERNYT

KORPSET RUNDT

MÅNEDENS PRØV SELV:

Tovtrækning – men prøv at vende bagdelen til hinanden og holde rebet med hænderne mellem benene. Det kræver kræfter i helt andre muskler end ved den første metode.

Tovtrækning – men kun for to. Hold i hver sin ende af et langt knobreb. De skal nu forsøge at binde rebet fast om sig selv med et pælestik, men det er ikke let, for modstanderen prøver hele tiden at hindre det ved at trække i sin ende.

PL-træning på Skovdam

Skovdam PL-trop under NV-Fyns division kunne den 29.-30. marts mønstre 57 patruljeledere og -assistenter fra 13 tropper til årets første PL-træning på ledertræningscentret Skovdam ved Gelsted.

Troppens medlemmer modtog først i marts måned tropsbladet »Høkassen« med program for træningen, der bl.a. byder på »patruljens byggesæt«, beregnet på patruljeføreropgaver, instruktion i fotografering og båndoptagerbrug.

Søndag morgen dystede 15 ledere fra de 2 Skovdam-PL-tropper om først at få plantet 10 træer på Skovdam, mens patruljerne var i gang med fotografering af den specielle leder-morgengymnastik. Udover ovennævnte instruktioner bød man på planlægning og ideer til patruljemøder, nordvest-takling og smedearbejde, idet troppen også denne gang havde udbedt sig defekt værktøj til troppens hobby-afdeling. Søndag kl. 15 drog deltagerne atter hjemad, ladet med nye ideer og impulser til det daglige patruljearbejde.

Hvordan går det med PL-træningen i jeres division...?

BOY'S LIFE

verdens største spejderblad, der udkommer i USA i 2½ million eksemplarer, efterlyser farvedias, 6×6 cm. Det er William Hillcourt, også kaldet Bill, tidligere TF i Vedels egne, der har bedt mig hjælpe ham med nogle fotos. Sagen er den, at Bill, som iøvrigt besøgte os i korpslejren, planlægger en artikel om dansk spejdersport i BOY'S LIFE i 1970.

Bill, der for 45 år siden for en kort tid var redaktør af MAGASINET, drog ud for at se sig om i verden og havnede i USA, hvor han hurtigt blev et stort navn indenfor den amerikanske spejderbevægelse, som forfatter til flere spejderbøger og senere som medredaktør af B. L.

Kan du hjælpe BILL med motiver fra kanoture, lejrspil, højs, Kulsarbejde med mere, så send dem til MAGASINET. På forhånd tak for hjælpen!

red.

Kære onkel Alfred!

Jeg er en ung mand, der ser vældig godt ud, og sådan noget giver problemer. For to uger siden blev jeg meget forelsket i en ung pige A, der ugen før kom sammen med A, men det så jeg stort på, for hun lovede mig sin fulde troskab. I går kom Ø og fortalte mig, at han havde set A sammen med Æ, Z og W, og at han havde hørt af V, at disse sammen med to piger B og C (U og D var muligvis også med) sammen havde været i byen. Synes du ikke også, jeg skulle vælge Anne-Lise hjemme i gaden. Hilsen X

Kære X!

Nææ – – – prøv F.

Hilsen onkel Alfred
(Præriehylet)

OM ELEFANTJAGT

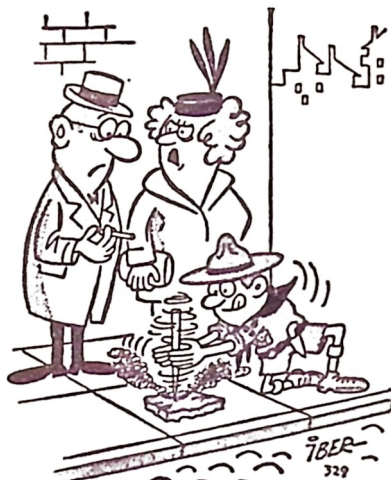
Har man de rette remedier er elefantjagt en sund hobby. Udstyret er følgende:

1. Et skilt med påskriften »adgang forbudt« (bemærk trykfejlen).
2. Hammer og søm.
3. En kikkert.
4. Et sylteglas, ca. 5 liter.
5. Fejebakke og kost.
6. Papir til at sætte over sylteglasset.

Jagten foregår nu på den måde, at man tager hen til Afrika (hvis man vil fange indiske elefanter dog til Indien) og slår sig ned i en egn med mange elefanter. (Se bare efter elefantpærerne, som bekendt ikke falder ret langt fra elefanten). Så sætter man skiltet (nr. 1) op i elefantejnehøjde

REDIGERET AF
JØRGEN HERHOLDT

FORSLAG TIL »SPEJDERHJÆLP«S-UGEN:

— Kunne du ikke have bedt en anden om ild?

ved hjælp af hammer og søm (nr. 2). Den første elefant, der kommer forbi, vil straks gå hen for at se, hvad der står på skiltet og omgående opdage stavfejlen, for elefanter er meget kloge dyr. Den vil synes, at det er et vældig sjovt skilt og kalde på alle de andre elefanter, for at de kan komme og more sig over det.

Mens de står og kigger på skiltet, tager man skyndsomst kikkerten (nr. 3) og ser på elefanterne. Fidusen er nu den, at man ser den gale vej gennem kikkerten, hvorved elefanterne bliver ganske små, ja, så små, at man hurtigt med kosten og fejebakken kan feje dem op og putte dem ned i sylteglasset. Bind derefter hurtigst muligt papiret (nr. 6) over glasset, således at elefanterne ikke kan hoppe ud igen.

Elefanterne fodres med lidt halm, hvis man vil holde liv i dem – et halvt vognlæs pr. dyr hver dag vil være tilstrækkeligt.

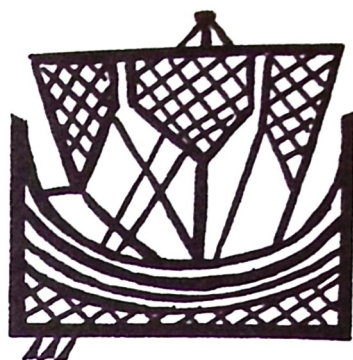
(fra »WAP«).

UNICEF

Kent Olesen, der er 15 år og spejder i 4. Vejle trop, Gorm den Gamles division, forhandler UNICEF kort. 10 kort incl. kuverter koster kr. 10,-.

Vil du være med til at hjælpe de børn i verden, der lider nød, kan det bl.a. ske ved henvendelse til Kent. Hans adresse er: Marsvej 10, Urhøj, 7100 Vejle.

Vi sås i NY-HEDEBY -vi ses igen!

Fra bykernen – Foto: Tonnes Bruun de Neergaard

Spejderchefen skriver:

SPEJDERE

Korpslejren 1969 er forbi – og vi er nu alle hjemme i vores daglige arbejde.

Det var en god korpslejr – og de mange minder vil sikkert blive taget frem, når vi mødes i patruljer og troppe. Ikke alle spejdere i korpset var med, men de af jer, der var med, vil give mig ret i, at vi fik vist godt spejderarbejde.

Samtlige udenlandske troppe har bedt mig sige jer tak, fordi I gav de udenlandske spejdere en god korpslejr. Vi har fået mange invitationer, og jeg håber, I følger bekendtskabet op ved at deltage i udenlandske lejre.

Hvad imponerede mest? Det er svært at sige. Imponerende var det, at Hedeby-distriktets patruljer fik bygget landnamshytterne, inden

de øvrige distrikter kom. Millioner af slag i de varme dage, ja hele døgnet rundt – og værsgo' – så var hytterne der. Nu har I set, at det kan lade sig gøre – mon ikke vi i de kommende år vil opleve mange patruljer, der får deres egen hytte. Jeg tror det.

Imponerende var det også, at de øvrige distrikters patruljer trods varme vandringer så hurtigt fik opbygget lejrarbejder af en meget fin standard.

Det store korpsløb blev fint afviklet. 1000 patruljer dystede – og der var mange fine opgaveløsninger. Et væld af Torhammer duelighedstegn blev aflagt. Et væld af Hedebyvarer gav et godt marked.

Det store lejrball søndag og distriktslejrballene var meget fine. Patruljeledertræffet med den spe-

cielle afstemningsmåde og den gode stemning.

Joh, alle de store arrangementer husker vi. Men dertil kommer alle de oplevelser, som vi hver især fik – måske sammen med en kammerat – måske i patruljen eller troppen.

Brug da korpslejrens gode indtryk – lad dit arbejde i patruljen og troppen vise, at du har lært af korpslejren.

Når vi næste gang drager i korpslejr, vil de fleste af jer deltage som ledere. Til den tid håber jeg, I kan gøre det lige så godt som lederne og seniorerne i denne lejr.

Tak til jer allesammen for en god lejr – og held og lykke med jeres arbejde fremover.

Med spejderhilsen

John

Hedeby -en by fuld af liv

AF
PL GERT SIMONSEN (GAS)
HARDEKNUD TROP

Af alle distrikter var Hedeby-distriktet uden tvivl det største og mest spændende distrikt. Her boede indbyggerne i selvavede, halvt nedgravede landnamshytter. Her var pottemagerværksted, kulmiler og jernovne, skibsværft og anløbsbro for 4 vikingeskibe – og ikke mindst – her bestod bykernen af stråtekte, spejderbyggede vikingehuse – direkte kopier af bykernen i det gamle Hedeby, bygget i de sidste par år.

Dramaet startede allerede om lørdagen den 26. juli, da de fleste troppe i Hedeby-distriktet ankom. Efter traveturen ad de støvede veje fik vi anvist en plads på det sted, der senere skulle blive til Grobin og Dorestad. Her skulle vi sove i telt, til landnamshytterne blev færdige.

Hytterne blev bygget – efter udleverede planer – af lærketræ. 1. dag gik med udgravningen, hvorefter vi tørre og vellugtende kravlede i poserne. Næste dag startede med dramatik. I min daværende tilstand husker jeg ikke om reveillen blev blæst, men en ting husker jeg: kl. 6 om morgenen kørte en bil med tudende horn gennem lejrgaderne. Sådan en sadist ...! Dernæst morgenmad og en kort morgenparade ved bykernen. Og så: arbejde. 1. opgave var at rejse et træskelet, som blev dyllet sammen.

Imme Drøpner på Nausten

Senere skulle dette skelet dækkes af flækkede rafter og til sidst dækkes af halm, plastik, jord og tørv. Den følgende nat åbnede himlen sine sluser. I et par timer silede det ned. Dem, der ikke blev våde ovenfra, blev det nedefra. Godt våde stod folk op kl. 3 om natten og klumpede sig sammen, hvor der var en smule tørt. Kl. halvfem kun-

Tjodhildes kirke

ne man se de samme stå og tørre deres våde ejendele over bål, og da reveillen lød kl. 6, blev der klapet. Våde var vi, men humøret fejlede ikke noget. Mange mennesker var i de tidlige morgentimer ovre at kikke til hytterne. I flere af de halvfærdige stod der vand, mens de færdige hytter havde holdt vandet ude.

Efterhånden blev hytterne færdige, og troppen fik tid til en tur til Åbenrå, inden korpslejren begyndte. Hytterne var lune at ligge i, men havde man holdt målene, var de blevet lige lovligt små, hvis man, som vores patrulje, bestod af 7 mand.

Om onsdagen var der valg af byråd til Hedeby-distriktet. En efter en besteg kandidaterne podiet og prøvede at fremføre en valgtale gennem en regn af æg og grøntsager. Ved afstemningen blev et byråd under ledelse af borgmesteren, langhårede Jesper Nielsen, valgt. Dette udmærkede byråd fik efter en hård kamp indført på-

Spejderchefen i samtale med prinsesse Benedikte

lægschokolade til maden på den store forældredag. En tak til byrådet for denne strålende indsats. Som en konkurrent til den officielle lejravis »Runestaven«, udgav byrådet en mere folkelig og sikkert også mere populær undergrundsavis »onkel Bjæsk«, som havde en meget stor fanskare blandt dem, der foretrak en mere munter og ikke for officiel tone, fremfor censurerede og stærkt nedskårne læserbreve og dydsmonster-artikler.

Fra torsdag fulgte de gæve Hedebyboere korpslejrens fællesprogram, hvoraf mange ting drejede sig om Hedeby. Under det store Hedebymarked fandt der her en vældig aktivitet sted, bl.a. salg af smykker, brændemærker og »pandekageiluftenvendecertifikater«.

Her var det også, at man kunne erhverve sig den populære Hedeby T-shirt med lejrens bomærke. Det har uden tvivl været den artikel, der har tjent mest hjem.

I Hedeby-distriktet skete der også meget, der ikke stod på programmet. F.eks. overværede vi en brandøvelse, som var tydeligt konstrueret, idet man futede et telt af midt imellem hytterne, kun få meter fra et brandhorn.

Kongeparret besøgte lejren og blev der en time længere, end lejrledelsen havde regnet med, hvorved de rokkede lidt ved programmet. Både ved brandøvelsen og kongebesøget styrtede folk til fra hele lejren og omgav hovedpersonerne med en uigennemtrængelig menneskemur, som hæmmede bevægelsesfriheden betydeligt. Kongens chauffør måtte skrive i utallige autografbøger ligesom de to »menneskepolitibetjente«, der ledsagede kongen til lejren.

Rundt omkring i distriktet udbrød der til tider »kartoffel-krig«, hvor ikke blot kartofler, men alskens ragelse for gennem luften, som var det en bedre sneboldkamp. Tit var de spontane programpunkter sjovere og mere spændende end de officielle, men tilsammen har de givet os en masse oplevelser, som vi ved lejrens slutning kunne tage med os hjem og fortælle videre, hvad jeg nu i al korthed har prøvet på.

*Et kig ind i pottemageriet med de mange flotte lerarbejder
Foto: Tonnes Bruun de Neergaard*

Broen i Hedeby. Bemærk de flotte vindskeder på husene

Grobinerne

AF I. C.
1. KERTEMINDE

Det gamle Grobin var beliggende i Kurland og skulle efter diverse historiebøger være befolket med mennesker, der stammer fra Mellemserverige. Dette har man fundet ud af ved at undersøge nogle store gravanlæg, hvor man bl.a. fandt en mængde våben.

I Ny Hedeby forsøgte det ny Grobinfolk at leve op til det gamle, idet man ved indgangen fandt korpslejrens eneste våbensmed. Her blev fremstillet sværd, som enhver hæderlig viking ville have misundt os. Ja, hvem ved, måske havde vi endnu været vikinger, hvis man på den tid havde haft en våbensmedje af samme kvalitet.

Når man var i nød for beskæftigelse kunne man hengive sig til den ældgamle traditionsrige vævningsmetode, brikvævningen. Metoden falder uden for denne reportage, men naturligvis kan man ikke opkalde sig efter et gammelt handelscenter uden at fremstille ting, som de gamle vikinger handlede med.

Det gamle handelscenter Grobin opstod under de to markedsdage,

Våbensmeden
Fotos: Peder Bach

idet der blev handlet med alle former for husflid, bl.a. en arbejdede tinsmedje, der fremstillede alle former for tinsmykker. Søndagens omsætning i Grobin oversteg 5000 kroner.

De gamle grobinere har sikkert været krigeriske, og man kan kun gætte sig til deres reaktion, hvis de en dag havde fundet deres torv overgylpet af Midgårdsormen. De nye grobinere måtte i hvert fald finde sig i at have tusinder af »udenbys turister« vadende i deres lejr en hel lørdag. Den dag man som led i prøverne til duelighedstegnet »Tor-Hammer« havde udstillet Midgårdsormens gylp, der bestod af diverse ting, hovedsagelig hentet fra planteriget, hvoraf man kan slutte, at Midgårdsormen har været en fredelig fyr, der blot kravlede rundt og åd planteføde. Eller også må den have foretrukket de fordøjelsesvanskeligheder,

diverse planter har kunnet forårsage frem for madforgiftning fremkaldt af små støvede spejdere.

Grobinerne var lette at kende i lejren, idet alle havde fremstillet et totem, en ring i divisionsfarven omviklet med et blå reb, så det dannede Grobins særprægede var-tegn.

Denne artikel må slutte med at omtale Grobinlejrens egen festlige afslutning: mandagens distriktslejr-bål. Efter manges mening oplevede vi her for første gang i korpslejren et rigtigt lejr-bål. Casper var den fornøjelige og oplagte leder i bedste Leonard Sachs-stil. Selvfølgelig var det mest iøjne- og iørefaldende skotterne, men for at få det hele til at ligne én stor familie, havde nogle af distriktets ledere iført sig danseskoene og dansede med i de skotske folkedanse.

Det var en afslutning, der var Grobin værdig.

Den lokale sækkepiber

Midgårdsormen havde gylpet sit indhold op i pæn nummerorden

Den nye uniform...

blev under korpslejren præsenteret for alle lejrens deltagere og kan f.eks. tage sig ud som hostående billede. »F.eks.« fordi det nu endelig er vedtaget, at vi fremover skal have 2 forskellige uniformer, en til arbejdsbrug og en til mødebrug.

Og hvad er der så egentlig ændret? Den store og væsentlige ændring for ulveunger er, at de nu har fået samme uniform som spejderne, nemlig grøn baret, khakifarvet bluse, tørklæde i afdelingens eller divisionens farve, blå korte fløjlsbukser og khakistrømper med grønne borter.

For den enkelte afdeling bliver der valgfrihed mellem baretten og spejderhatten.

Til vinterbrug har de gamle ud-tjente knickers måtte vige pladsen for de mere moderne lange bukser i fløjl. Også for det andet overtøj er der blevet flere valgmuligheder, idet du nu kan vælge imellem en blå sweater med grønne borter eller en khaki anorak – for rovere

og ledere endvidere en blå jakke i blazerstil.

Som du ser, bliver der mange kombinationsmuligheder, som vi vil overlade den enkelte flok og trop til at finde ud af efter nedenstående skematiske opstilling. De nye uniformsdele vil komme i handelen i depotet så hurtigt som muligt.

Red.

Dear Scouts

Fra de skotske spejdere, der deltog i korpslejren i Ny-Hedeby har »Magasinet«s redaktion modtaget nedenstående hilsen:

The Editor,
Spejdernes Magasin.
Dear Sir,

As leader of the contingent of Skotske Spejdere privileged to attend the National Jamboree at Ny-Hedeby I want to say a very big THANK You to alle the fine Danish Scouts who were our hosts before, during and after the great event. To your very fine leader, Hartvig Nielsen, whose brain child the whole conception was and to the many Scouts who worked so hard for the past two years so that the town of Hedeby could become a reality in 1969 to celebrate the Jubilee of Danish Scouting.

A special thanks to the efficient and courteous efforts of all staffs and officials of the D.S.B. (Danske Statsbaner), which made the journey to and from the Jamboree, with all the heavy camping equipment and large numbers of boys involved, indeed a pleasant one. Our fervent wish is that the next fifty years will be every bit successful and hold many pleasant and exciting adventures, both at home and abroad, for the next generation of Scouts of Det Danske Spejderkorps.

W. Douglas Killin
Leader of Skotske Spejdere

DEN NY UNIFORM	fælles for ulve, spejdere, seniorer og ledere:
HOVEDBEKLÆDNING Sommerhalvår Vinterhalvår	Ulvunger: grøn baret Spejdere, seniorer, ledere: grøn baret eller spejderhat efter afdelingens valg Alle: strikket vinterhue, blå med grøn stribe
TØRKLÆDE	I afdelingens eller divisionens farver
SKJORTE	»Grøenlandsstof«, klar kakhi, strygelet, moderniseret facon med skulderstropper og 2 lommer, fastsyede skjorteknapper. Fremstilles såvel med som uden flip
BENKLÆDER	korte: blå lærred eller blå fløjl lange: blå cowboy i lærred eller fløjl (også for seniorer og ledere som tur-uniform) Seniorer og ledere: lange terylene, klar kakhi Vintermulighed for alle: blå skibukser Ulleledere: nederdel og buksenederdel i terylene kakhi som ovenfor. Blå comboybukser Skjorte som spejdere Slacks
BÆLTE	Læder som hidtil
SWEATER	Blå med v-udskæring og grønne effektsribes Sespejdere: blå med høj hals
STRØMPER	Sokker og sportstrømper : kakhi med grøn kant
EKSTRA Udstyr	
ANORAK	Som hidtil, men klar kakhi
OVERTRÆKSBUKSER	Ny model, stof og farve som anorak
T-SHIRT	Til lejrbrug: gulorange med grøn bort og grøn lilje
JAKKE	Til seniorer og ledere: amerikansk model, blå med 2 brystlommer og 2 stiklommer, grønt foer
BLAZERMÆRKE	Til brug på jakke, sweater og civilt tøj

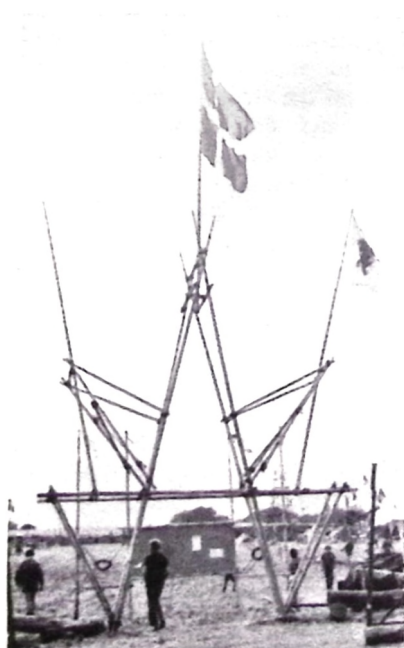
DORE- STAD

Onsdag morgen startede jeg med kurs mod Stevninghus; distriktsstaben havde aftalt at spise frokost sammen kl. 12, for derefter at indrette pladsen, således at afdelingerne hurtigt kunne komme på plads, så snart de ankom torsdag.

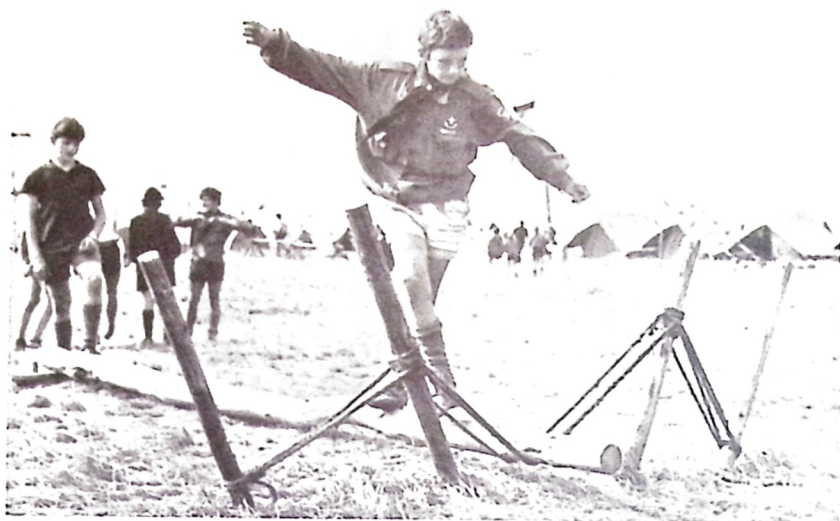
Vi vidste, at en stor, god mark ventede os, en fin placering i lejrområdet! Men vi vidste ikke, at ca. 300 telte var slået op på vort område. Det var Hedeby distriktets indbyggere, der boede her, mens de byggede hytter.

Nå, hyttebyggerne kom ud, vi fik mærket op, og gadeskilte blev opsat. Kontor- og provianttelt havde arbejdshold i forlejren rejst, og midt i arbejdet med at rense ud efter hyttebyggerne faldt jeg over en grøn plastledning – forbindelsen til den senere opstillede telefon; de moderne vikinger kunne nu for alvor begynde at arbejde.

En indgangsportal, selv synes vi

Det var en flot indgangsportal! (red.)

En gæv viking prøver forhindringsbanen – Fotos: Tonnes Bruun de Neergaard

lejrens flotteste, blev rejst, og en forhindringsbane blev bygget. Begge dele tog Inkaerne sig af, en særdeles flot præstation, kontant og solidt arbejde. (Kommer du til Stevninghus senere, så se indgangsportalen, den er flyttet hen som portal for lejrens faste teltplads.)

Forhindringsbanerne havde vi tænkt skulle være sjovt tidsfordriv for spejdere i ledige stunder, men det blev helt anderledes! Fra kl. 7 morgen til kl. 23 aften var der spejdere i gang med at gennemløbe denne sjove pioneropgave, en vældig motionsbane for borgmestre med for små kondital. Det var ikke kun spejdere fra vort distrikt, der benyttede banen; hittegods og lægejournaler fortalte om spejdere fra alle egne af landet, og lejren, en kæmpe-succes. En god spejder-pioner-opgave til en sommerlejr, men en opgave, der må have lederens fulde opmærksomhed! Store uheld skal helst undgås!

Hvem boede i Dorestad distriktet? Vi var mange, mange hårdtarbejdende, interesserede ledere og drenge, vi nåede desværre ikke på den korte tid at komme i kontakt med hinanden allesammen.

Ingen i distriktet var i tvivl om, at Skotterne boede hos os, og vel ingen i hele lejren kunne undgå at høre sækkepibernes specielle musik! Festlig musik i spidsen for 1000 drenge på vej til lejrbalet, irriterende musik, hvis man vil so-

ve. Lejrens økonomi-chef, Mogens Kring, boede også i dette distrikt, men det havde vist ingen forbindelse med Skotterne. Kring brugte i hvert fald godt med skocreme hver morgen, det giver måske bedre kredit, når skoene er rene.

Englændere havde vi mange af, så mange, at alle, der ikke havde korpsmærke på, automatisk blev tiltalt på engelsk, i første omgang. Når en god KFUM spejderkammerat så sagde: »Jeg kan bedst dansk,« blev man klar over, at vi ikke kun var englændere og gule.

Med Grønlænderne var det svært, nogle få kunne dansk, men resten var man prisgivet! Når man råbte til dem, at de skulle passe på; det gjorde man, når de svingede deres lange hundepiske, rystede de på hovedet, grinede, og svingede piskene endnu hurtigere. Det var flot, det var svært, og det var med at holde sig ude af »skud«-linien. Distriktsstaben fik foræret en særlig lækkerbidken fra Grønlænderne, som var vore naboer i lejren. Gaven var en tørret torsk, seks år gammel; man plukkede et stykke af fisken, tyggede godt på det, og nogle af os fandt ud af, at det virkelig var noget specielt. Nogle sagde lækkeri, andre sagde noget helt andet!

Vi havde også irere, tyskere, hollændere, svenskere og nordmænd blandt os, og da den kendte 2. Randers trop også var der, havde vi også en ged i lejren.

Et lille lejrball hos Dueholm, som havde musikinstrumenter med, udviklede sig til et ret stort lejrball! Måske var det en idé,, om alle troppe fik en musikan, det samler og sætter i gang. Der er vist stadig noget om det med – en synkende trop er en god trop – så hvorfor ikke se at komme i gang.

På markedsdagen fredag var der stor aktivitet, et rigtigt forprang, dygtige handelsmænd, pæne varer og godt udbud, de fleste var sikre på, at det var kvalitet, det de handlede med. Enkelte var nok knapt så sikre på kvaliteten, men desværre lidt for sikre på sig selv, men det hører vel et marked til.

Det rigtige Hedebymarked søndag blev en rigtig markedsdag med gøgl og handel. Størst attraktion var vel okse på spid; bålet blev tændt kl. 22 lørdag, og mange var forbi i løbet af natten – der er noget specielt ved et stort glødebål med 300 kg oksekød roterende over sig! Da prinsesse Benedikte besøgte lejren, så hun med interesse på vor forhindringsbane, kun etiketten holdt hendes mand tilbage fra at løbe den igennem.

Alt og alle er ikke nævnt hermed, men alle i distriktet havde nogle gode dage, varme dage og støvede dage, således som alle i lejren havde det; det kunne mængden af flaskekapsler på lejrtoilet i hvert fald tyde på. Torvet var, da vi gik i gang med at rense det den

Ja, hvor var det rart at fa skyllet støvet af ...!

sidste dag, nærmest brolagt med kapsler! Da vi var færdige, var det hele en pæn mark igen!

Tak allesammen, vi havde en herlig oplevelse sammen! Find nye opgaver at arbejde med og arbejde sammen om, således at »Hartvigs valgsprog«: Arbejde – en vanskelig fornøjelse – må blive de forløsende ord for fremtidens aktivitet.

Harve det ikke været for fornøjelsens skyld, havde det næsten været uudholdeligt

Herbert Busch

Det STORE korpsløb

Korpsløbet, der afvikledes på lejrens 5. dag, mandag, blev en fornøjelse for såvel deltagere som arrangører, især begunstiget af det fine vejr, som hele korpslejren nød godt af, men også fordi løbet eller rettere sagt løbene (der var otte ens løb), forløb til alles tilfredshed.

I arrangementet deltog i alt 916 patruljer, hvoraf flere var kombinationer af danske og udenlandske patruljer. Det var en fornøjelse at se, at man, trods løbets store deltagerantal, havde turdet binde an med så mange utraditionelle opgaver, bl.a. tovværksspejderen, bål-tænding (glycerin og kaliumpermanganat), sansetræning (eller slutningsopgave) og ikke mindst morseopgaven.

De otte vinderpatruljer blev hen på eftermiddagen hyldet af alle deltagerne og fik overrakt beviset på deres andel i den flotte, skæftede stenøkse, som Nationalmuseet havde skænket korpset.

De otte vindende patruljer var som følger:

Hvid boplads:
Viben, Hejls trop, Hærulf.

Orange boplads:
Løver, 1. Fredensborg, Kronborg.

Rosa boplads:
Falke, Sct. Jørgens trop, Bernstorff.

Grå boplads:
Falkene, Kong Erik, Kronborg.

Rød boplads:
Ugler, 1. Lillerød, Ravnsholt.

Grøn boplads:
Ørnen, 2. Randers, Kronjyde.

Gul boplads:
Bæver, 7. Århus, Århus Bjerg.

Blå boplads:
Ravne, 7. Odense, Odense division.

Hvem så ikke de grønlandske spejderes lejr? Bemærk de tørrede fisk

Lejrchefen har ordet...

FOR SIDSTE GANG

Det er et par dage siden, den sidste korpsejrdeltager forlod lejrpladsen på Stevninghus. Jeg er taget herved og sidder nu foran huset og kigger ned over den udtørrede og afsvedne lejrplads, hvor vi for blot få dage siden var mere end 8000 i lejr.

Efter et stort arrangement vil der altid være ting, som man gerne havde set anderledes, men jeg vil i dag alene glæde mig over de gode oplevelser. Dem var der, synes jeg, mange af. Jeg kan ikke nævne dem alle, men nogle. De er her:

Bygningen af landnamshytterne lykkedes helt efter planen. Det var glædeligt, for mange troede ikke, at det kunne lykkes. Godt gjort, I mange patruljer i Hedebydistriktet. Jeg håber, at mange af dem kan blive stående i mange år. Hedebydistriktet havde det ikke nemt de første dage, fordi mange af lejr-

indretningerne ikke var i orden, men man klarede sig – og klarede sig stolt.

Det var en glæde at se så mange udenlandske deltagere i lejren. Omkring hver 5. deltager var fra udlandet – altså var vi næsten en stor Jamborette. Jeg tror, at de faldt godt til hos os og at de havde en god lejr, selvom det her og der kneb med sproget. Mange af dem sagde til mig, at de havde lært meget på lejren. Jeg kan sige – og du vist også, at vi også har lært meget af vore udenlandske spejdervenner. Verden er blevet lille – kontakten udadtil og udsyn er vigtigt for os alle.

I teltdistrikterne kunne man observere mangt og meget. Jeg lagde mærke til flere ting. Men især har jeg glædet mig over den gode standard, der herskede med hensyn til lejrarbejderne, der syntes at være af meget høj kvalitet. Det er

Erik Jessen, korpsejrens chef

altid rart at lave noget godt – og det er godt at have noget godt at arbejde ved og med. Den høje standard var jeg glad for.

Korpsejren var en oplevelse på vejen mod nye oplevelser. For mig var den en inspiration til det kommende arbejde. Jeg håber, at den også var det for dig og din patrulje.

Tak for samværet i Ny-Hedeby-lejren 1969.

Og god spejding videre frem –
Erikj

Måske genkender du situationen? Der var travlhed i lægeteltet døgnet rundt, hvor over 1000 af lejrens deltagere af-lagde besøg

Med skam- fuld hilsen:

Skulle patruljer/troppe savne signalfag (Oscar, Whiskey), et par bøjlesave, økser (Hedeby såvel som patrulje) – og skulle Kronborg Division og Hedeby Distrikt ligeledes savne deres flag – kan disse ting, sammen med et flag (hvidt, blå kant), motiv: vikingskib (blåt m. rødt sejl) rekvireres – mod angivelse af adresse fra:

TF Klaus Jensen, Koll. I, vær. 47,
Universitetsparken, 8000 Århus C

Udsalget for lejrens officielle organ
»Runestaven«

Fotos: Tønnes Bruun de Neergaard

Røgvenderen

Da der ikke er så mange, som har set en rigtig kvalitetsrøgvender i brug, syntes jeg, at jeg ville sætte et plaster på såret ved at indsende ovenstående billede af en forovrigt diplompræget type.

Den er fremstillet på Søllerød divisions turnering 1969. Jeg må desværre ikke gøre rede for hovedmaskineriet, som befinder sig i teltposen, da dette er en fabrikshelemlighed; men jeg må røbe, at den drivende strøm kommer fra en cykle-dynamo (se billedet), og at strømstyrken kontrolleres på speedometeret i nederste, højre hjørne. Røgvenderen virker bedst ved 15 km/t.

Fejde-weekenden..!

Kl. ca. 15.00 smuttede en øredøvende bus fra »Fugleburet« med kurs mod ja, hvorhen egentlig. (Først var vi dog en sjov lille omvej op ad Grenåvej).

Da vi så kom til en landsby med et slot og hørte en formastelig person råbe: »Nå, gutter, der har vi Sofiendal!« blev vi lidt utilpasse over den grumme dunst af snyd. Der var ikke noget, der hed ventetid. Vi blev gennet op i en stakkels kold lastbil, der trængte til at trækkes op af et økelt mudderhul. Denne morsomme hændelse viste sig at være yderst betegnende for turen. Efter at døden var udført, blev hele troppen ledt på vildspor af Anders - vi nåede dog lige at overvære et mord på en

stakkels uskyldig fyr (klingeling), hvis eneste brøde var, at han havde tisset på en myretue i Javngyde.

Den nedslagtede person mumlede et par velvalgte lyde og overlod Sell et kort over området. Af den grund gik vi så til et mørkt og skummelt missionshotel, hvor politibørge Swiss var ved at optrevle hele mysteriet. Bedst som han trevlede, traf en kugle en rude og dermed Dorph, som legede en ækel stikker. Inden han udåndede, nåede han lige at fremstønne, at mødet i lysthuset var udsat til kl. 18.20. Jamen, så gik vi derned kl. 18.20 - og hvad så vi: en stor mørk krop svømmede rundt på 1/2 m vand imellem en masse siv. Kroppen - en frømand - afleverede en kode - og så var det om at komme af sted. Nogle var langt væk, da meddelelsen, om at man skulle tage tallerken med, kom. Og da de så hørte nyheden, ku det nok være, at det vakte glæde. Nå, vi kom i gang med ræset.

Ved Knudå stod der brobygning på programmet. Se det var kræse for kendere. Det eneste, man ikke kendte noget til, var det at bygge bro. Det blev til et par dukkerter.

Hos J. Matthiesen, hemmelig undergrundsbejtent, lavede vi mad.

Det var faktisk ren sprit, vi vadede rundt i - og det skortede da heller ikke på eksplosioner; som f.eks. da Henning (Olfert) fik fingrene i maskinen og trængte til et foryngende førstehjælpsprogram.

Der var meget andet godt på programmet. F.eks. kro Borthely's eminente dagens ret »Joms«, som de modige smagte på efter luftturen over Javngyde og Danmarks grænse.

Som helhed kan man sige, at det var en lang tur. - Nogle af os var i hvert fald rigtigt ude på landet for ikke at sige ude at svømme!

Om søndagen kostede Øf og Gynde os ud i mosen med et lig på en bære. Muntert!! Paraden bed ikke på nogen særlig overraskelse.

Lars Åbo (i »Vingesuset«, 1. Risikov)

JAMBOREE-ON-THE AIR -

den 12. i rækken - finder sted i perioden fra lørdag den 18. oktober kl. 00,01 GMT til søndag den 19. oktober kl. 23,59 GMT, meddeles det nu fra Boy Scouts World Bureau i Geneve. Det er derfor på tide, at alle interesserede spejdere får etableret et effektivt samarbejde med en lokal kortbølgeamatør, således at jeres indsats i JOTA 69 virkelig kan blive sjov og spændende.

Rundt omkring i landet sidder nu i hundrevis af kortbølgeamatører og venter på jeres henvendelse. Ligesom spejderne er

medlem i et verdensbroderskab, er kortbølgeamatørerne medlem af en verdensomspændende organisation, og alle amatører føler det som sin opgave at udbrede kendskabet til kortbølgeradio til så mange som muligt. Etabler derfor omg. kontakt med en lokal amatør og få aftalt, hvorledes I bedst kan oprette JOTA-stationen, således at også jeres trop eller gruppe kan få sit navn i æteren til oktober.

Og synes I, at I ikke rigtig har mulighed for at etablere en kontakt med en amatør - ja, så skriv eller ring til nedenstående adresse. Så skal jeg forsøge at finde frem til jeres amatør.

Lad jeres TL sende bud efter »ALT OM JOTA«, en lille pjece, der bl.a. fortæller om, hvorledes JOTA tilrettelægges og hvorledes kortbølgearbejde kan indgå i spejderarbejdet. Også denne pjece fås hos nedennævnte.

Kort sagt - søger I oplysning om JOTA, eller har I problemer med tilrettelæggelse af JOTA - ja, så er jeres kontaktperson:

Arne F. Godfredsen
Peder Lykkesvej 231
2300 København S
tlf. (01) 55 98 65

DETTE BØR ENHVER SPEJDER VIDE:

at du kan holde til dobbelt så meget, som du selv tror, og til syv gange så meget, som din mor tror.

KENDER DU DIN CYKEL?

Mødet med cykelløb. Man havde nok været mere eller mindre spændt på, hvordan det skulle foregå. Der var vel nok nogle der så lidt underlige ud, da de fik at vide de skulle skille cyklen ad og samle den igen.

Derefter skulle vi ned og hejse cyklen over et vandløb, for at komme hen til næste post, hvor kortet blev inddraget og der var »kompassretningsafstands kimsleg«. De punkter vi fandt frem til på kortet blev opsigt. Der var 4 punkter, 2 blev fundet; derefter hjem til Vestervang, hvor der var »gallup-undersøgelse« i hvor meget krøniker bliver læst. Derefter kunne man gå hjem.

Sådan stod der i Krøniken, Claus Nars tropsblad. Var det forøvrigt ikke en idé, at prøve det i din trop??

Kan DU lappe en cykel?? Har Du altid lappegrej med, når du er på tur? Hvis ikke, så husk det altid fremover. Kan du ikke lappe en cykel, så må din patrulje øve sig på et patruljemøde.

fortsættes næste side ...

månedens bedste patruljetur

SPEJDERTIDENDE FORTSAT...

Kære mor og far!

Nu har tropsføreren sagt, at vi skal skrive igen. Det går meget godt herovre. Vi går i vandet og spiser hver dag. Forleden dag kom Øffer til at vælte en hel medisterpølse ned i affaldshullet, men jeg fiskede den bare op med vores spade. Da den var stegt, smagte den lige som den, farmor laver, når vi er på besøg. Men vi fik den da ned alligevel.

Det blæser meget, så da vi har glemt vore teltstænger, kan teltet ikke stå pænt. Vi flytter det hver dag. Men nu er jeg jo patruljefører, så jeg kan bare sætte en af de små til at agere teltstang om natten, indtil han får lov til at flytte teltet om morgenen.

Ellers er der ikke noget at fortælle. Jeg tabte mit ur, da vi var på høj, og der var en af de andre, der gravede mit fotografiapparat ned i sandet en dag, vi skulle bade ... Det kunne han ikke være bekendt, synes jeg, for der var næsten en hel film igen. Jeg ville også tage linsen ud for at bruge den som brændeglas, når vi skulle tænde bål. Men her huggede jeg forøvrigt bare Leiles ene brilleglas.

Jeg har byttet fars fyldepen bort med en død måge, som jeg vil have liggende derhjemme. Jeg har puttet den ned i rygsækken. Det kan der ikke ske noget ved, for den er pakket ind i en af mine skjorter. Fyldepenen kunne alligevel ikke skrive, jeg havde nemlig banket den ned i sandet den første dag, fordi vi manglede en pløk.

Vil I gerne sende mig nogle flere penge. Det behøver ikke at være så mange. Bare jeg har 16 kr. til købmanden og en snes kroner til hjemturen. Nå, nu er jeg ikke i stand til at skrive mere. Teltet er faldet sammen over mig.

Kærlig hilsen

Stig.

(Tropsbladet WAP)

OGSÅ VÆRD AT VIDE!

AKTIVITET - ordet har du sikkert hørt før, men har du tænkt over, at det også kan have en mere behagelig betydning, - ihvertfald i vor patrulje.

Du behøver ikke at lave »spejderarbejde« for at være aktiv - det er nok, du laver noget, der interesserer dig selv. Derfor kan vi kalde os aktive, hvis vi f.eks. tog på nogle af os planlagte week-ends, hvor vi iøvrigt ikke behøvede andet end at nyde naturen og slappe af?!

Derfor håber jeg, at vi har tilrettelagt en påsketur til et eller andet sted, sikkert i Nordsjælland.

Ordensmesteren

(Et indlæg i »Myggestikket«, men hvor bladet udkommer er redaktionen ukendt!)

MÅNEDENS BEDSTE PATRULJETUR

Ja, vær aktiv her i Magasinet og vær med fra starten, når vi fremover i hvert nummer kører 3 ture som MÅNEDENS BEDSTE PATRULJETURE. Lad os høre, hvad din PATRULJE laver, når I er på tur.

Betingelserne for at være med er blot, at PATRULJEN udarbejder et referat om en interessant patruljetur. Ligemeget hvad, bare det er spejdermæssigt a la en hike, en travetur, en bivouaktur, en opdagelsestur, en fisketur, en brobygningstur o.lign., eller simpelt hen en sjov og begivenhedsrig tur. ALT kan bruges, og selvfølgelig er tegninger, illustrationer, fotos m.v. absolut velkomment.

PRØV at følge denne idé op, og ved at gå med på spøgen har I jo

allerede stof til et eller flere patruljemøder, hvor I samler stoffet, evt. til et duelighedstegn eller til næste »ekspedition« inden for samme felt, for slet ikke at forglemme dagbogen.

Kom ud af busken og måske netop DIN patrulje har en idé, som kan give stof til andre, evt. lære af jeres erfaring og omvendt. Og måske din PATRULJE har arbejdet så interessant, at det virker endnu mere ansporende på andre. DERFOR grib om griflen næste gang I har været på en patruljetur og fortæl her i Magasinet om en evt. spændende - sjov - begivenhedsrig - anstrengende - »anderledes« PATRULJETUR, - altså simpelthen en rigtig patruljetur.

HVEM bliver de første???

Rigtig god tur.

Mini

Er din patrulje i blandt
DE LEVENDE PATRULJER?

spejder- aviser

Ved redaktionens slutning havde vi modtaget nedenstående spejderaviser. De vidner om et godt og flere steder særdeles effektivt spejderarbejde i flokke, patruljer og troppe.

Du mener sikkert som jeg, at spejderaviserne er uundværlige og en betingelse for en god kontakt. Mon ikke der skulle være mere end 60-70 bladudgivende afdelinger (flok, trop og klan) i korpset?

I december-nummeret håber vi at kunne kåre de 3 bedst redigerede aviser inden for hver af følgende grupper:

1. Spritduplicerede.
2. Stencilduplicerede.
3. Off-set/bogtryk.

Sender du et eksemplar af jeres »troopsblad«? – Tak for samarbejdet.

red.

Kroniken
Bavnen
Gjaldet
Noniko
Leofolket
Mjølner
Wig Wam
Territoriet
Anden

Ansgar-posten
Falkoneren
Nyt
Sporet
Præriehylet
Ret kurs
Lansen
Spejderen
Tam-tam
Pløkken
Fuhms
Myggestikket

Pløkken
Hyttfadet
Vingesuset
Brænderøg
Stafetten
Budstikken
Stifinder
Bjergposten

Claus Nar
1. Århus
1. Nørrebro
1. Køge
Leo
Tors
1. Højbjerg
2. Risskov
2. Køge
Lyngflokket
Ansgar, Flensborg
Falkoner
Appsi-stammen
2. Taastrup
1. Brønderslev
Dyssegaarden
Sct. Jørgen
4. Hellig Anders
Ermelund
3. Ordrup
2. Ordrup
Sct. John –
Sct. Godthard
Juelsminde
Delfinerne
1. Risskov
1. Gentofte
1. Charlottenlund
1. Lillerød
13. Århus
Peter Lassen

Tam-tam'en
Spul
Pip
Vikingeposten
Totem
2. Absalon
Totempælen
Teltlygten
Vandposten
Sporran
Sækkepipen
Bytroppen
Bardunen
Rørsangeren
Egebladet
Kulkassen
Banneret
Standeren
PRIK'en
Totem
1. Klampenborg
Lanternen
Ugleskriget
Frie Fugle
Lyren
Kamsjatk posten
Budstikken
Ringebæk
Tomahawk
Ecco
WAP

Sundbyvester
1. Silkeborg
Fuglebakken
Vikingerne
5. Østerbro
2. Absalon
1. Ordrup
Chr. 2.
Kong Volmer Sø
MAC'erne
Mac Donell
Bytroppen
1. Måløv
St. Rørbæk
Ege
Erik Menved
Knud Lavard, Slesvig
GRY, 2. Kb. Sø
3. Vesterbro
1. Kerteminde
1. Klampenborg
1. Nyboder
Snaphanerne
Frie Fugle
Tor Jarl
Vitus Bering
1. Frederiksværk
Ringebæk
Kongsvang
6. Drammen, Norge
Sct. Jacobs

fortsat fra side 108

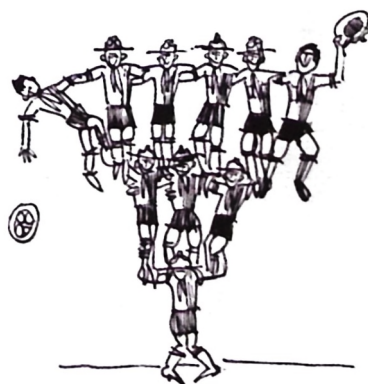
9.
 - a. Patruljen optager på bånd mindst 5 forskellige dyrestemmer (f.eks. hjortebrunst-brøl, fuglesang, ...) fra vildtlevende dyr.
 - b. Hver spejder tager mindst 1 billede af et vildtlevende dyr.
 - c. Patruljen fører en 4-måneders scrap-bog over et husdyrhold (malkekøer, svin, kyllinger, får, ...).
 - d. Patruljen studerer dyrelivet i et gammelt stråtag, en skraldebunke, loft, ...).
 - e. Patruljen omplanter og dyrker mindst 15 forskellige vilde planter fra forskellige plantesamfund (mose, skov, strand, eng, hede, ...).

10.
 - a. Patruljen deltager i en sejlads med en søspejderpatrulje/landspejderpatrulje.
 - b. Patruljen fremstiller et fartøj (tømmerflåde, sejlugsbåd, ...).
 - c. Patruljen deltager i en forårsklargøring på en badeplads.
 - d. Patruljen fremstiller en fletmatte af tovværk.
 - e. Patruljen udarbejder en fortegnelse over »deres« områdes landingspladser med tilsejlingsforhold.

Søren Spejder...

hører til dem, der går ind for den gamle spejderhat som hovedbeklædning ...!

aktuelle meninger

ÆNDRINGER

Som kommentar til novembernummeret af Magasinet vil vi gerne give vor mening til kende om visse ændringer, som vi ikke kan godtage.

For det første ændringen af betegnelsen fører. Vi synes det er hul i hovedet at ændre de gamle betegnelser, for hvem tænker på »der Führer«. Vi gør i alle tilfælde ikke, og vi tror, at vi har samme mening som de fleste, og det må jo være vores mening, der skal frem. Vi agter i alle tilfælde ikke at lade os kalde patruljeleder, troppesleder etc.

For det andet er der uniformsændringen. Lad os begynde oppe fra. Spejderhatten. Vi vil gå ind for en baret, men en skråhue vil vi på stedet nægte at gå med. Dernæst halstørklædet. Vi har hørt onde tunger tale om et slips. Vi græmmes. Tørklædet er helt i orden. Visse hentydninger i januarnummeret om, at alle mærker burde pilles af, mener vi fuldstændig forkæstet, for det er jo dem de fleste stræber efter i deres spejdertid. Vi glemte forøvrigt kraven. Den kunne der være mere plan i at pille af. Knickers burde fuldstændig afskaffes. Til arrangementer i divisionen skulle det være reglementeret at bære lange, brune bukser. Så kunne man inden for hver trop bestemme, hvad der skulle være reglementeret til daglig.

SKM Torben Gansted
PF Finn Wiggers

Svar:

Hej Finn og Torben.

Nu er jeres mening offentliggjort, så lad os håbe at endnu flere vil reagere.

Om uniformen kun, at jeg beder jer se mit svar til Ejnar Jensen andetsteds.

Om ændringen af betegnelsen fører eller leder, kan jeg kun sige, at på mig virker leder mere demokratisk, men ærlig talt – tror I ikke, at spejderarbejdet drives lige godt, hvadenten betegnelsen er det ene eller det andet.

MINI

REKLAMESPEJDERE?

Dette brev er stilet specielt til jer, som optræder, som de mest håbløse individer i Motors aprilnummer.

I den senere tid har der været debat om reklame for spejderbevægelsen.

Vi mener, at I fuldstændig har misforstået spejderbevægelsens mål på grund af:

1. Jeres medvirken i en reklame om noget så psykisk afsporet som en lille, flad campingvogn.
2. Jeres måde at tjene penge på.
3. På grund af jeres ureglementerede uniformering (hvis I endelig vil tjene penge

på en så ussel måde, så gør det dog i reglementeret uniform).

Hvis I ikke kender teknikken ved bivaukering og teltrejsning, skal vi gerne lære jer teknikken, uden honorar.

Vi har ikke det mindste imod, at høre jeres undskyldning i næste nummer.

Bison

3. Sønderborg

PS. Det skulle ikke gerne blive mode, at benytte spejdere som reklameobjekter.

Svar:

Hej Bison!

Jeg håber, at de nævnte »reklamespejdere« vil drage fordel af jeres tilbud om at lære rigtig bivaukering + hvordan reglementeret uniform bæres.

Vi kan blive enige om, at deres medvirken ikke er nogen reklame for os, – men jeg vil straks slå fast, at jeg ikke har noget imod, at man uddeler plakater, reklamer, brochurer, P-skiver m.v. for forskellige firmaer mod en mindre betaling, – – det kan være en god »skærv« for troppeskassen.

»Luksusspejdere« kan vi tit nok blive kaldt, så jeg vil håbe, at alle andre troppes holder sig fra en lignende medvirken (i hvert fald, hvor man så kun kan hjælpe et bestemt firma), så folk i al almindelighed ikke får et forkert indtryk af vort arbejde.

MINI

OM UNIFORMER

Da jeg i maj-nummeret af »Spejdermagasinet« under »Aktuelle meninger« læste, at PA Peter Poulsen mente, at uniformen altid har været upraktisk, rystede jeg på hovedet. Den er da praktisk i det store hele. De to lommer på skjorten er uundværlige, farven er praktisk, bæltet er godt.

Mit forslag til den nye uniform er som følger: Som hovedbeklædning foreslår jeg en blå baret. Tørklædet kan helt afskaffes, da det ikke er særlig praktisk, og vi er vel alle enige om, at vi skal se mere civile ud, og det vil da hjælpe at afskaffe tørklædet. Skjorten synes jeg vi skal beholde, da den efter min mening er praktisk, og det vil hjælpe den økonomiske belastning, som det helt sikkert vil blive for mange. Desuden vil det ikke blive så spraglet i det ene eller de to år, det vil være inden en ny uniform kan gøres obligatorisk. Bæltet er udmærket som det er nu. Bukserne skal efter min mening være lange, blå cowboybukser om vinteren; men om sommeren (sommeren = ca. 1. juni til ca. 15. september) korte bukser, da det er virkelig dejligt, når det er varmt. Strømperne skal være de samme, dog uden divisionsopslag. Det vil desuden være praktisk med en

anorak i samme farve som skjorten. Til slut skal det nævnes, at jeg foretrækker samme uniform for både ulve, spejdere, rovere og førere.

PL Ejnar Jensen
Bjørne
Storstrømmetroppen

Svar:

Hej Ejnar

Det var dejligt at læse dit indlæg, som både indeholder tanker for og imod dem, som jeg har dannet mig efter offentliggørelsen til de nye uniformsændringer.

For ikke at gå for meget i detaljer, da jeg håber, at endnu mange flere her i denne rubrik vil give deres tanker til kende om de forestående ændringer og forslag, vil jeg nøjes med at kommentere to af dine forslag, da de for mig står helt fast, nemlig: at den nuværende stofkvalitet bibeholdes for uniformens vedkommende, for den er råtærk, bliver ikke let beskidt, tåler at blive vasket mange gange, holder varmen godt, hvis man har en sweater inden under,

at som hovedbeklædning bør vi bibeholde vores nuværende spejderhat. Baret tiltaler mig ikke, for den går man jo mere og mere over til inden for forsvaret, så skal vi ikke lade dem gøre det alene. – – Det, som virkelig gør min modstand mod nogen form for ændring er dog, at ved en ændring vil vi miste et af vores helt rigtige og vigtige SÆRPRÆG, OG DET MÅ VI IKKE.

Jeg har således nu lagt op til at endnu flere lærere bør give deres mening til kende, ved ikke direkte at besvare dine forslag, hvad jeg dog gerne vil, men for at få en rigtig debat igang, må vi høre endnu flere forslag, og så vil en kommentar være mere på sin plads.

Hov, forresten, jeg ser nu, at du til slut i brevet foreslår samme uniform for ulve, spejdere, rovere og ledere, og deri kan vi kun blive enige.

MINI

Til »aktuelle meninger«

Jeg har lige læst Rann's indlæg om uniform! Der må være noget galt i øverste etage! Hatten – »kæmpe stor og klodset«, den er da dejlig »camp«. Halstørklædet, jeg kan give en fornuftig forklaring! Hvad skulle en »rekrut« gøre, hvis han var på korpslejr og var løbet galt i byen? Halstørklædet giver da i det mindste et fingerpraj om, hvor man kommer fra! »Dingel-dangel« – vi har et korpsmærke, og det skal vi være meget glade for; det er et helt klart »medlemskort«, hvor danske (og udenlandske) spejdere mødes!

Konfirmationsgaver

- eller ønsker at spare sammen til

Og må jeg så lige tilføje, at de danske pige- såvel som drengespejdere, er næsten de eneste »normale« mennesker i hele kongeriget Danmark, Grønland iberegnet (der er selvfølgelig undtagelserne, som bekræfter reglen). Med hensyn til »barskhedsmannion« så har alle vel haft lyst til at gøre noget rigtigt »barskt«, men spejdere er de eneste, som ikke har noget hæmmende bånd over sig.

Rikki, 4. Sundby

Til orientering

I England er man gået bort fra spejderuniformen. Nu bruges lange benklæder, grøn skjorte og grøn slips over med slips; for ledere og for spejdere det samme, blot er slipset erstattet med tørklæde. På hovedet den sædvanlige grønne baret. Duellighedstegn bæres ikke mere, men opsættes på tavle i patruljelokalet. Selve spejderarbejdet har også gennemgået en ændring, hvilket er årsag til, at så mange af de ældre ledere har sagt fra. Ændringen tiltaler heller ikke de unge, og resultatet er stærk nedgang i nye spejdere og ulvetilgang. Herhjemme er vi også i gang med mange ændringer, og man er tilbøjelig til at følge den engelske recept. KFUM havde topmøde forleden, og her vedtog man også revolution i uniformeringen således, at der er frit valg, om man vil have lange eller korte benklæder, ligegyldig med farve, ingen knickers. Hovedbeklædningen grøn baret, tørklæde eller slips, grøn skjorte med flip, ingen skulderstropper, ingen duellighedstegn på uniformen osv.

I begge vore korps er førernavnet ændret til ledere, altså nyt navn for en tropse- eller patruljeleder.

Det er altså et led i den såkaldte demokratisering. En chauffør kommer jo nok til at hedde en chauffør osv.

(Falkoneren).

I øvrigt mener jeg:

- at man burde ha' hørt spejderne, for hvem bladet skrives, inden man afskaffede æressiden.
N.J.J.

- LAD OS FÅ ÆRESSIDEN IGEN.
S.K.N.

Prismekikkert

et virkelig anerkendt fabrikat

8 x 35 med etui kr. 108,00

7 x 50 med etui kr. 132,00

Guitar

det kendte MUSIMA fabrikat

kr. 132,00 kr. 152,00 kr. 248,00

Just Andersen tin

med lilje i ægte sølv

Stager

kr. 37,00 kr. 42,00 kr. 81,00

Bæger

kr. 33,00 kr. 45,00

Lommekniv m. værktøj

kr. 29,00 kr. 34,00

Grammofonplade

fra korpslejren

LP med alle de kendte

lejrballssange

Kr. 34,00

Det Danske Spejderkorps Depot

Nørre Farimagsgade 39 . København K . Telf. PA 4526

Odense:

Klostervej 19

Telf. (09) 11 24 18

Århus C:

Frederiksgade 69

Telf. (06) 13 36 13

Aalborg:

Borgergade 5

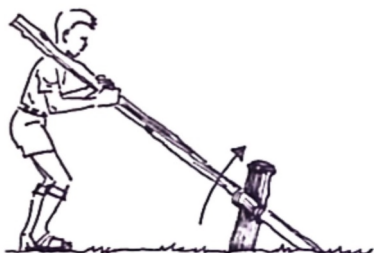
Telf. (08) 13 87 33

Depotet er korpsets egen forretning og giver bonus til korpsets afdelinger

den praktiske side

Går det ikke sådan..?

Så prøv sådan..!

Selv en lille »pløk« kan gi' problemer

SPEJDERHJÆLPEN

— fortsat fra side 103

om at løse denne opgave. Tilsammen bliver det til henad en kvart million kroner om året, og »Spejderhjælpen« har eksisteret i omkring ti år nu. Det er mange penge, og også nok til, at det virkelig kan mærkes, der hvor de bliver anvendt.

Det koster tid, måske også tid, der udmærket kunne være brugt til spejderarbejde, at gøre en indsats for »Spejderhjælpen«. Men når vi ser, hvad de mange penge bliver brugt til, og ved, at de bliver til direkte gavn for andre børn, der ikke er nær så godt stillet som vi, kan vi ikke tillade os at sige, eller blot tænke, at den tid er spildt. Dertil er opgaven for vigtig.

Derfor må du tage opgaven som en udfordring og gå til den med det sædvanlige gode spejderhumør, hvadenten din afdeling laver en samlet aktion, eller du selv skal ud at tilbyde din tjeneste til venner, bekendte og naboer.

»Spejderhjælpen« giver os hvert år en ekstra mulighed for at vise, at vi mener noget med det to paragraffer i spejderloven: »En spejder er hjælpsom« og »En spejder tager vanskeligheder med godt humør«. God arbejdslyst!

fra de gamle årgange

I oktober måned 1916 udkom det første nummer af SPEJDERNES MAGASIN. Bladet, der dengang hed »Vor Ungdom« med undertitlen »Spejdernes Magasin«, var på 32 sider og blev betragtet som et af verdens største og smukkeste udstyrede spejderblade. Det var Ove Holm, landets første patruljefører og senere spejderchef, der redigerede det, medens Torben Frederiksen tog sig af det økonomiske med titlen »forretningsfører«. I denne fine titel var dengang også indbefattet arbejdet med at optælle, indpakke, transportere og sende bladene ud til de 2000 spejdere, der dengang var medlem af Det Danske Spejderkorps.

red.

depotnyt

SPACE SPORTSMANS BLANKET

hedder et helt nyt thermotæppe, 205×140 cm, som DEPOTET forhandler. Tæppet, der tilbagekaster kulde/varme findes i to udgaver, lommepakningen på 60 gr. til kr. 17,00, og en, hvor materialet er noget kraftigere, på 300 gr. til kr. 78,00. Thermotæppet kan absolut anbefales til skovmandspatruljer og -slæng, der planlægger ture til

Lapland, Norge el. lign., idet tæppet er vand- og vindtæt og kolossalt stærkt. Imidlertid kræver det, for at være rigtigt effektivt, et ordentligt underlag af grene el. lign. Om sommeren kan tæppet hænges over teltet med den sølvskinnende side opad og på denne måde forhindre at teltet overophedes.

SPEJDERSTØVLEN

med sin gode pasform og kraftige og solide profilsål gør enhver tur til en fornøjelse. Især under fjeld- og bjergvandring, hvor skistøvlen med den glatte sål er fuldstændig ubrugelig, kommer den helt til sin ret – og så er prisen helt i orden – kr. 105,00.

VIL DU HAVE DET RIGTIGE GREJ TIL FORMÅLET – PRØV FØRST I DEPOTET!!

red.

junglenyt

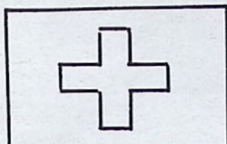
REDIGERET AF KAREN HJORTH

Noget om sommerlejr

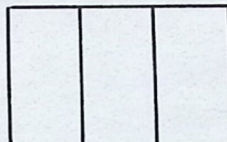
Nu skal I høre noget om en meget våd og blæsende sommerlejr. Ja, det blæste så meget, at teltene væltede, og flagstangen knækkede. Det regnede så meget, at det var umuligt at lave mad på bål ude, for så kom der alt for meget vand i maden, og bålet blev hele tiden slukket. En dag fik man næsten ikke andet end pandekager og kartofler, for slagterforretningen blev pludselig lukket, da den ikke var så ren, som den skulle være. Sommerlejren lå på en ø, og da det blæste så meget, var der mange der blev søsyge på vejen derover. Alle ulvene syntes nu alligevel, at det havde været alle tiders sommerlejr.

Skriv til Magasinet om jeres sommerlejr!

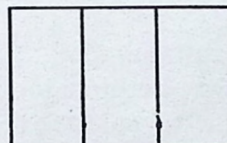
Kan du
farve disse
FLAG?

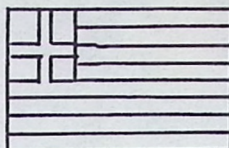
Schweiz

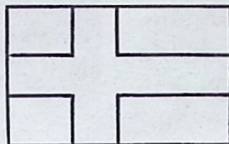
Frankrig

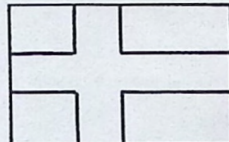
Italien

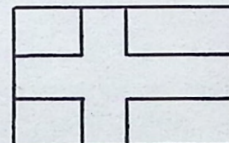
Grækenland

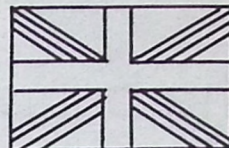
Finland

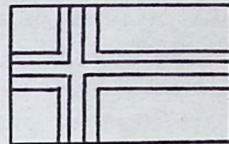
Sverige

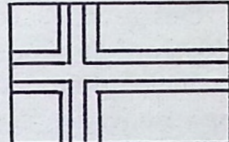
Danmark

England

Norge

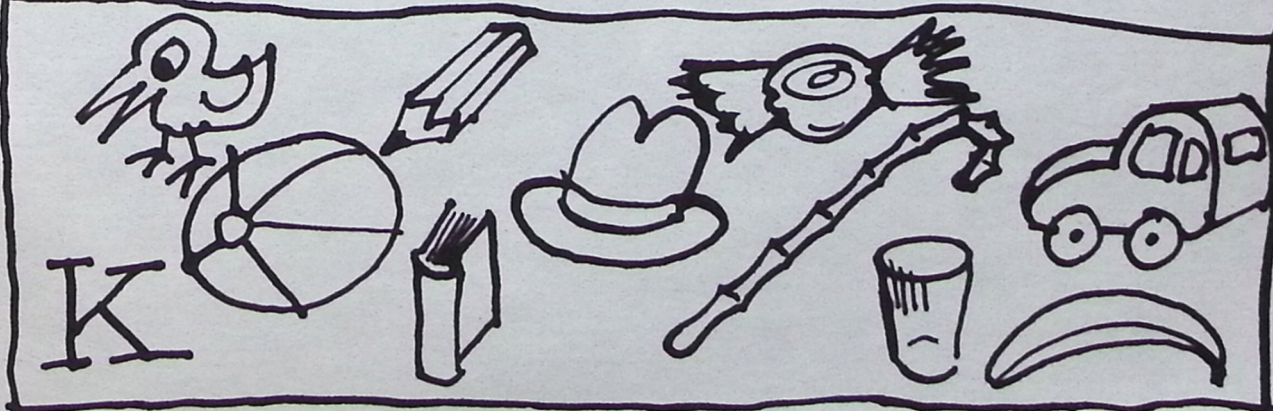

Færøerne

Island

KIK PÅ DENNE TEGNING I 1 MINUT
OG LÆG NOGET OVER - KAN DU NU
HUSKE TINGENE. - PRØV!

Denne kimsleg er lavet af en dreng på 11 år

Et herbarium...

Det er tid nu at samle blomster og blade til et herbarium. Et herbarium er en samling blomster eller blade. Du kan lime dem på papir med harpikslim.

Det er også snart svampe-tid. Som du nok ved, er nogle svampe giftige. Derfor er det nok bedst for dig slet ikke at spise svampe, du selv har fundet. Du kan dog anskaffe dig en bog om svampe og gå i gang med at lære dem at kende. Biblioteket vil nok hjælpe dig med at finde nog-

FRA DYREHAVEN . FOTO: OLE JØRGENSEN

le bøger. Til iagttager skal du have lavet tre beretninger, hver på mindst to stilebogs-sider om tre vildtlevende dyr

eller fugle, som du selv har iagttaget i naturen. Det vil også være et godt tidspunkt at gå i gang med nu.

»Disse ulve får da ihvert fald noget at spise!«

Kan du genkende dyrene fra JUNGLEBOGEN?

Kano- hikes

Danmarks mange søer og åløb indbyder til mangen en tur og giver jer rige muligheder for at prøve denne sjove gren af spejderarbejdet.

At der skal tages de nødvendige forholdsregler, som f.eks. at alle deltagere skal kunne svømme, have redningsveste på o.s.v., er en naturlig ting.

FOTOS: REDAKTØREN

Hvornår har jeres PL-patrulje sidst været på KANOTUR?

Primi i efterårs- ferien..!

Havde du ikke lejlighed til at deltage i et af påskens 7 PRIMI kursus, er der nu en chance på:

E-PRIMI

Kursus afholdes på korpsets ledertræningscenter Hylkedam på Fyn.

På PRIMI får du alletiders oplevelse sammen med jung-

og skovmænd, rovere og TA'er fra hele landet.

PRIMI's varighed er 5 dage, og du vil i PLAN-69 finde alle oplysninger om kursus. Hvis du er i tvivl om noget, så skriv eller ring til korpskontoret.

Sidste tilmelding: mandag den 22. sept., så det haster ...

På gensyn på E-PRIMI ...!

Jørgen G.

HYLKEDAM

venter dig!